

România a fost inclusă în Academia Recordurilor Mondiale din SUA, de către sălăjeanul Gabriel Lavrincic

România a fost pusă pentru a doua oară la loc de cinste pe harta recordurilor mondiale, de către sălăjeanul Gabriel Antoniu Lavrincic, care la data de 11 martie 2021 a fost inclus în **Academia Recordurilor Mondiale din SUA (WORLD RECORD ACADEMY)**, cu unicul record mondial: *cele mai multe scrisori primite în istoria omenirii*.

<https://www.worldrecordacademy.org/collections/most-letters-received-world-record-set-by-gabriel-antoni-lavrincic-211169>

Potrivit Academiei Recordurilor Mondiale din SUA, recordul stabilit de Lavrincic este unul special, unic în lume și imbatabil, la baza căruia stă foarte multă muncă și pasiune care se reflectă la nivel transnațional. Prin urmare, acest record este un record academic care nu se poate compara cu recordurile de genul „mâncătorilor de insecte sau introducerea de bețișoare în nas .....

Academia Recordurilor Mondiale (World Record Academy), are sediul în metropola Miami, Florida, Statele Unite, este cea mai mare organizație care verifică, certifică recorduri mondiale și, totodată, deține baza de date cu recorduri mondiale.

Această recunoaștere a Academiei Recordurilor Mondiale din America, vine la 10 ani de la prima certificare, din data de 12 aprilie 2011, când Guinness World Records din Marea Britanie cu sediul în Londra, a emis o diplomă pe numele lui Gabriel Antoniu Lavrincic, care certifică recordul mondial absolut la *cele mai multe scrisori primite și trimise în toată istoria omenirii*.

Recordul Mondial la categoria "Cele mai multe scrisori primite și trimise în toată istoria omenirii", emis de prestigioasa și arhicunoscuta Guinness World Records din Marea Britanie, se află în posesia unui român născut în comuna Marca, județul Sălaj, România - Gabriel Antoniu Lavrincic, cel care deține conform oficialilor Guinness o colecție de 22.018 scrisori primite din URSS în perioada 1986-1991 (continuând și în următorii ani până când a apărut poșta electronică), care este rodul intensei corespondențe personale purtată cu prietenii săi pionieri din Uniunea Sovietică. Este singurul om din lume care deține o astfel de colecție unică.

Lavrincic, la vârsta de numai 11 ani în 1986 a construit un "Facebook prin scrisori", dând naștere unei "rețele sociale" în timpurile când nu existau nici computere, nici măcar scânteia unei idei de "rețea socială". Astfel, în perioada 1990-1996, "rețeaua socială prin scrisori" cuprindea deja și corespondența cu persoane din Finlanda, Turcia, Mongolia, USA, Olanda, Bulgaria, Polonia, Germania, Danemarca, Marea Britanie. Așadar, ideea de "rețea socială" a fost pusă în aplicare pentru prima dată în lume de un român - Gabriel Antoniu Lavrincic, în anii '80 prin scrisori/ corespondență.

Cu mulți dintre prietenii săi de corespondență din URSS, ține legătura strâns și în ziua de azi. Mulți dintre ei, au ajuns oameni de afaceri și ocupă funcții importante în Federația Rusă. Toate aceste contacte, cultivate încă din copilărie, îl ajută enorm de mult azi în sfera profesională.

Conform specialiștilor din București, Moscova, Londra, Bruxelles și alte capitale europene, această corespondență are o valoare istorică inestimabilă, ocupă un loc important în istoria comunicării umane, reprezintă o adevărată comoară culturală și antropologică, atât pentru țara noastră, cât și pe plan internațional, dar și o importanță majoră în filatelie. Fiecare scrisoare are viața ei, are o soartă și un caracter aparte.

Prin această corespondență a promovat și promovează România încă de la vârsta de 11 ani, când zilnic era în contact și conectat prin scrisori în „sistem de rețea socială”, cu sute și mii de persoane pe tot spațiul ex-URSS, din Chișinău, Kiev până în Moscova, Kaliningrad, Novgorod, Leningrad, Arhangelsk, Vilnius, Minsk, Kazani, Syktyfkar, Grozniy, Mahachkala, Erevan, Tbilisi, Baku, Ashgabad, Tashkent, Dushambe, Bishkek, Sverdlovsk, Siberia, Omsk, Chelyabinsk, Novosibirsk, Barnaul, Abakan, Irkutsk, Magadan, Kamchatka, Vladivostok, Birobidjan, Habarovsk, Nahodka, Kazahstan, ajungând până la Cercul Polar în Peninsula Yamal.

Pasiunea pentru Rusia și cultura rusă a început de la bunicul său - **Juca Petru**, care a luptat în al Doilea Război Mondial, ajungând prizonier în lagărele din Siberia, unde a făcut cunoștință cu limba, cultura rusă și frumusețile Rusiei. Bunicul lui Lavrincic, a fost persoana care i-a inoculat dragostea pentru limba și cultura rusă, leganându-i copilăria cu povești adevărate despre Rusia, Siberia, taiga, stepă, măreția și sensibilitatea “sufletului rusesc”, război și viața de după război.

Tot bunicul, i-a fost primul profesor de limba rusă, fiind convins că această limba o să-l ajute pe nepot în viață, lucru care s-a și întâmplat, peste așteptări. Prin prisma limbii ruse, a construit o frumoasă carieră profesională prin care promovează zilnic interesele economice ale României în Rusia și fostele republici URSS.

În toamna anului 2019, Lavrincic a fost propus consul onorific al Federației Ruse în România iar în februarie 19 februarie 2021, a fost premiat de Comitetul organizatoric rus “Pobeda”, cu diploma semnată personal de Vladimir Putin - președintele Rusiei și medalia comemorativă „75 de ani de la Victoria în Marele război pentru apărarea Patriei 1941-1945”, pentru implicarea activă în educația patriotică și rezolvarea problemelor social-economice a veteranilor din cel de-al Doilea Război Mondial, respectiv pentru contribuția la consolidarea relațiilor româno-ruse.

Pasiunea pentru scrisoarea scrisă cu mâna, chiar și în această eră a comunicării digitale, îi inspiră pe oameni din întreaga lume să mențină tradiția veche a scrisorii scrise manual. O scrisoare scrisă manual are mai multă putere emoțională, mesajul este mai puternic și expresia este mai mare. Scrisoarea scrisă de mâna are un loc important în istoria noastră. Scrisorile oferă, de asemenea, o resursă istorică neprețuită, înregistrând atât evenimente extraordinare, cât și detalii intime ale vieților trecute.

Din păcate tinerii de azi nu au scris niciodată o scrisoare cu hârtie cu mâinile lor. Se pot spune foarte multe despre minusurile și plusurile generate de această situație, însă progresul și viața dictează legile ei, vremurile se schimbă. Trebuie să ne adaptăm la acțiune și să mergem înainte, cel mai important este ca, adaptarea să fie făcută cu cap și măsură. Cu certitudine, că se poate face educație de calitate și cu creionul și hârtia, care în multe cazuri depășește educația făcută cu tastatura.

Adolescenții din ziua de azi, stau în fața calculatorului pe internet, pe rețelele de socializare. Lor le vine răspunsul imediat, într-o clipită, pe internet. Și asta nu se compară cu acel sentiment minunat de nerăbdare, de a primi un răspuns, o veste printr-o scrisoare. Acum, corespondența se poate trimite în câteva secunde. Însă scrisorile sunt mult mai personale având fiecare o identitate aparte. Fiecare scrisoare are personalitatea ei. Scrisorile sunt vii, sunt calde, păstrează căldura sufletească umană pe când internetul din păcate este rece.

Scrierea de mână stimulează memoria și celulele creierului, generează idei mai repede, îmbogățește vocabularul, crește creativitatea, ajută la relaxare și impune o anumită disciplină urmând regulile scrisului, ajută la exprimarea emoțiilor mai eficient, îmbunătățește abilitățile de citire, scriere și limbaj, susține dezvoltarea cognitivă, scrierea expresivă poate ajuta pacienții să treacă mai ușor peste boală.

Celulele creierului sunt stimulate numai dacă practicați scrierea de mână zilnic și utilizați mai puțin tastatura! În acest fel, ajutați creierul să se concentreze mai bine. Este foarte important să scrieți manual zilnic pentru a evita transformarea funcțiilor creierului într-un „handicap”. Scrierea de mână a devenit o artă, care stimulează funcțiile creierului în timp ce tastatura le anihilează.

Nu renunța la scrierea de mână!